

INFOLAARI

Harjavallan kaupungin tiedotuslehti 4/2009

PÄÄKIRJOITUS

VELKA VELI OTETTAESSA

Harjavallan kaupunki valmistautuu kuntatalouden taantumaaan velattomana

Harjavallan kaupungilla oli vuodenvaihteessa 08/09 velkaa 1.040.000 euroa, joka on nyt maksettu kokonaan pois hyvän maksuvalmiuden turvin. Asukasta kohden velkaa oli vuodenvaihteessa 138 euroa ja nyt 0 euroa.

Kuntien keskimääräinen lainamäärä oli vuodenvaihteessa 1.631 euroa/as ja Satakunnan 1.109 euroa/as. Asukasta kohden maakunnista vähiten velkaa oli Satakunnan kunnilla. Kaikkein suurin velkamäärä 8.069 e/as. oli Rantsilan kunnalla.

Kaupungin strategisena tavoitteena on vakaa talous. Lainamäärää on pyritty määrätietoisesti vähentämään. Yksi terveen talouden tunnus on se, että menot pystytään rahoittamaan tuloilla. Kunnissa ei tietenkään käyttötuloilla pystytä rahoittamaan käyttömenoja kokonaan, koska maksutuottoja ei voi periä palvelun tuottamiskustannusten mukaan, vaan hinnoittelu päätetään monissa tapauksissa eduskunnassa. Useat palvelut, esimerkiksi perusopetus, tuotetaan kokonaan verorahoituksen turvin. Verotulot ja valtionosuudet ovat kunnan pääasiallinen tulolähde. Kun lainanhoitokulut ja investoinnit pystytään maksamaan tuloilla, velkaa ei tarvitse ottaa. Isoja investointeja ei kuitenkaan ole mahdollista rahoittaa yhden vuoden tulokertymällä, joten investointeihin lainarahoituksen ottaminen on tietysti paikallaan, jos omaa rahaa ei ole. Silloinkin on tärkeää mitoittaa velanotto niin, että koroista ja lyhennyksistä ei tule liian suurta rasitetta taloudelle.

Käyttömenojen rahoittaminen lainalla ei taantumakaan aikana ole hyvä ratkaisu. Se perustuu yleensä odotukseen, että tulot kasvavat menojen tasalle tulevina vuosina. Useimmiten kuitenkin käy niin, että menojen kasvu jatkuu samassa suhteessa ja talouden oikaisu vaatii rajuja leikkauksia menoissa. Kunnalliset palvelut ovat pääosin työvoimavaltaisia, joten menojen pienentäminen edellyttää palvelutuotannon supistamista ja henkilöstön vähentämistä. Ja ne velatkin on aina maksettava lopulta. Kun valtakunnan tasolla elvytetään velkarahalla, se tietää yleensä supistuksia kuntien valtionosuuksissa tulevina vuosina, kun on valtionvelan maksun aika.

Maailmantalous perustuu markkinatalouteen, jonka olennainen elementti on nousu- ja laskusuhdanteet. Julkishallinnon, niin kuntien kuin valtionkin, pitäisi pystyä varautumaan nousukauden aikana laskukausiin, joita vääjäämättä tulee. Toki maailmantaloudenkin on muutoksen kourissa, sillä kun aikaisemmin ratkaisevaa on ollut kehittyneiden teollisuusmaiden talouden kehitys, nyt kehittyvien ja

kehitysmaidenkin taloudella on entistä enemmän merkitystä. Ennen on seurattu yksittäisten pankkien vakavaraisuutta, nyt talouden romahtamisesta viisastuneena kehitetään järjestelmiä seurata enemmän myös eri rahoituslaitosten kytköksiä toisiinsa.

Kaupungin tavoitteena on siis ollut ”puskurin” aikaansaaminen talouden pitämiseksi vakaana sellaisinkin aikoina, kun taloudessa menee huonosti. Ja sellainen aikahan nyt on jo käsillä. Talouden taantuma tulee kuntiin hiukan viiveellä ja vaikeimmiksi vuosiksi ennustetaan 2010 - 11. Monissa kunnissa on jo tänä vuonna jouduttu leikkaamaan menoja tulojen vähenemisen takia. Taantumana aikana kuntien kustannukset lisääntyvät, kun työttömyys lisääntyy. Toimeentulotukimenot kasvavat ja työllistäminenkin katsotaan kuntien velvollisuudeksi.

Korkotaso on ollut kauan ennätysalhainen ja pankkien kiivaan kilpailun takia lainojen marginaalitkin ovat olleet pohjalukemissa. Miksi sitten velat maksettiin pois? Korkotaso on vaikuttanut myös sijoitusten korkoihin, eikä talletuksille saa sitäkään korkoa, jonka velasta joutuu maksamaan. Riskisijoituksia ei kuntien veroeuroilla kuulu tehdä, vaikka niissä saattaisi joskus onnistuakin ja houkutus olisi suuri. Epäonnistumisen vaara on täsmälleen yhtä suuri. Kukaan ei tule kiittämään hyvistä sijoituksista, mutta epäonnistuminen kyllä johtaa monenlaisiin toimenpiteisiin.

Jostakin syystä on alettu hokea mantraa velan ottamisen ja investoimisen autuudesta alhaisen korkotason aikana. Kaiken palvelutuotannon perustana pitää olla palvelukysyntä ja kuntalaisten tarpeet. Tokihan kaikkea kivaa olisi mukava puuhastella, mutta ei ole järkevää paisuttaa palvelutuotantoa harmitsematta. Verotuksen ja palvelutarjonnan välillä pitää säilyttää tasapaino. Kuntalaisilla on käyttöä verojen jälkeen käteen jäävälle rahallekin. Investoinnit taas poikivat useasti käyttömenoja, joiden kattaminen olisi mietittävä jo investointia suunniteltaessa.

INKERI TIITINEN
kaupunginkamreeri

RAHALLA
voi ostaa talon,
muttei kodikkuutta;
voi ostaa sängyn,
muttei unta;
voi ostaa kellon,
muttei aikaa;
voi ostaa kirjan,
muttei taitoa;
voi ostaa aseman,
muttei
kunnioitusta;
voi maksaa lääkärin,
muttei terveyttä;
voi ostaa sielun,
muttei elämää;
voi ostaa seksiä,
muttei rakkautta.

TUNNETKO KOTIKAUPUNKISI?

Kysymys:

**Kuinka korkea on vanhan maahengen
tempppelin torni, korkein kohta maasta
mitattuna?**

Oikea vastaus sivulla 19.

*Lämpimät kiitokseni Harjavallan kaupungille
sekä työkavereille monista yhteisistä vuosista ja
muistamisesta 31.8.2009!*

Liisa Leppäkorpi, arkistosihiteeri

*Niin ne vuodet vaelsivat
kuukaudet kiiirehtivät
kerallanne kulkiessa
työtä tehdä tuputtaessa.*

*Toivon Teille terveyttä
ihmisille ilomieltä
toisienne toveruutta
ylenmäärin ystävyyttä.*

*Ota tästä omaksesi
kiitokseni kauneimmat
siunauksen toivotukset
elämäsi eteenpäin.*

Minun työpäiväni

Tänään työni alkaa n.klo:7.00, kuten joka päivä, kun porukan pienin saapuu hoitoon. Hihkaisen ovelta huomenet ja otan lapsen syliini. Äidin kanssa hieman jutellaan ja sitten heilutellaan ”hei hei”. Riisun lapsen ja istutan syöttötuoliin, missä hän katselee kun kuorin perunoita, porkkanoita. Ruokalistalla on tänään kalasoppaa, namia. Lapsi kiljuu ja jokeltaa niin että omat lapseni heräävät. Hyvä niin, eipähän tarvitse heitä erikseen herätellä kouluun. Kattila hellalle, levy päälle ja kansi kiinni, siinähan soppa ruplattaa. Teen samalla puuron aamupalaa varten. Vien pikkuihmisen leikkimään ja otan lisää lapsia vastaan. Kaksi lapsista saapuu melkein samaan aikaan. Jälleen hyvät huomenet ja hieman rupattelua sillä aikaa kun lapset riisuvat. Huudamme yhdessä ”hei hei” ja siirrymme käsien pesun kautta suoraan aamupalalle.

Kun lapset ovat syöneet menevät he vessan kautta pukemaan, lähdemme ulos. Laitan hellan pois päältä ja jätän sopan siihen jälkilämmöllä kypsymään valmiiksi. Tutkin lasten hoitokasseja, jotta löydän kaikille lapsille sopivat ulkoiluvaatteet. Jälleen kuuluu vastalauseita siitä kuka pukee itse ja ketä minun on autettava. Isomat ovat ylpeitä siitä että osaavat jo pukea ja miettivät sitä koska oikein pienin pukee itse. Selitän heille, että pieni pukee sitten itsensä, kun kasvaa vielä hieman. Ja että kaikki lapset tarvitsevat pukemisapua pienenä.

Pihalle päästyämme saapuu viimeinen lapsukainen hoitoon. Juttelen hieman äidin kanssa ja hänen lähdettyään lähdemme mekin. Kävelemme pienen matkan leikkikentälle, missä toiset hoitajat odottelivat jo meitä. Leikkikentällä on myös alueen perheitä ja lapset hakevat heti tutut kaverit kanssaan leikkimään. Leikimme yhdessä hippaa, kunnes pienten kärsivällisyys loppuu ja he jatkavat omien leikkiensä parissa, sillä eihän pienet jaksakaan ohjattua toimintaa.

Palaamme sisälle n.10.30, riisumme ulkovaatteet ja minä ripustan ne kuivumaan. Lapset menevät leikkimään, minä menen kattamaan pöytää ja tekemään leivät valmiiksi. Huhuilen lapsilta onko isonälkä vai pikkunälkä ja annostelen ruoan valmiiksi lautasille. Jätän ruoan hetkeksi jäähtymään lautasille ja pyydän lapsia siivoamaan lelut. Alkaa kaaos; ”mää en koskenu tohon leluun, mun ei tarttee sitä siivota”, kuuluu aika

monesta suusta. Selitän lapsille jälleen, että kaikki siivoavat yhdessä. Kun on lelut siivottu, on aika siirtyä käsien pesun kautta syömään. Ruokailu on tänään suht rauhallista. Tavalliset; ei sormia lautaselle, ei lasketa päätä pöydälle kesken ruokailun ja jalat pysyvät alhaalla. Nämä samat asiat saa toistaa joka päivä, eikä tänään ole poikkeus.

Syötyään, suut pyyhittyään ja kiitettyään lapset siirtyvät vessan kautta katselemaan kirjoja. Kirjat kiinnostavat vaihtelevasti, mutta kaikki (hyllyllinen kirjoja) onnistutaan levittämään pitkin lattiaa. Vaihdan vaipallisille vaipat, menen laittamaan petit valmiiksi ja pyydän laittamaan kirjat hyllyyn. Jälleen syntyy kiista kuka luki minkä kirjan ja joutuu laittamaan sen hyllyyn. Lopulta kaikki kirjat kuitenkin ovat hyllyssä sikin sokin ja lapset siirtyvät petille. Laitan pienimmälle maitopullon ja laitan hänetkin sänkyyn. Yritän lukea hieman Nalle Puh satua, mutta lapset ovat unen mailla melkein heti, ilmeisesti aamun ulkoilu oli tarpeeksi väsyttävä. Peittelen lapset ja siirryn yhden lapsen kanssa odottamaan äitiä portaille (haku 12.00). Äidin saavuttua kerron nopeasti päivän kuulumiset samalla, kun lapsi pukee ulkovaatteita.

Heidän lähdettyä palaan sisälle, vaihdan pienen tyhjän maitopullon tuttiin ja siirryn keittiöön siivoamaan ruokailun jäljet. Siivottuani keittiön kurkistelen (toivottavasti) nukkuvia lapsia. Istahdan takkahuoneen sohvalle. Otan hyllystä kirjan, mikä on kesken ja luen jonkin aikaa. Samalla kuuntelen hiljaista tuhinaa sängyistä.

Laitan kahvin valumaan ja luen päivän postit. Ehdin juuri juomaan kupillisen, kun ensimmäinen lapsista hiipii vessaan. Käytyään vessassa hän pukee vaatteet päälleen ja jää kanssani keittiöön. Laitamme yhdessä välipalan pöytään, tänään on sämpylää ja kaakaota. Laitettuamme kaikki valmiiksi menen herättämään toisen lapsukaisen. Hän menee itsekseen vessaan ja minä jään petaamaan pedit. Saatuaani pedit laitettua menen keittiöön, missä lapset jo istuvat pöydän ääressä. Annan heille välipalan ja koetamme olla hissukseen, ettei pienin heräisi kesken uniensa. Annan hänen nukkua juuri niin kauan kun nukuttaa.

Kun lapset ovat syöneet, jäämme keittiöön piirtele-

mään. Nostan piirustusvälineet pöydälle ja vietämme lasten kanssa väritystuokion. Valittavana on erilaisia värityskuvia, joista lapset saavat vapaasti valita mieleisen kuvan/kuvia väritettäväksi. Piirtäminen ja värittäminen on lasten mielestä mukavaa ja he jaksavat keskittyä peräti noin vartin. Lapset siirtyvät leikkihuoneeseen ja teemme yhdessä palapelejä. Siinä vierähtää aikaa niin paljon, että toista lapsista tultiin hakemaan. Juttelen hieman isän kanssa ja kerron päivän kuulumiset, sillä aikaa kun lapsi pukee päällensä ulkovaatteet. Vilkutan heille ja palaan leikkihuoneeseen. Melkein samalla hetkellä pienin herää päikkäreiltään. Menen hakemaan hänet ja sylitellään jonkin aikaa ennen vaatteiden pukemista. Kun olen pukenut pienen, menemme keittiöön välipalalle, isomman jäädessä tekemään palapelejä.

Syötettyäni hänet, palaamme leikkihuoneeseen, missä luen heille hieman kirjaa. Lapset eivät jaksaa kuunnella. Pienempi rimpuilee pois sylistä mennäkseen leikkimään ja isompi kyselee kirjan kuvista. Jutteleme kirjan kuvista ja kaikesta muustakin.

Puemme ulkovaatteet ja siirrymme pihalle odottamaan vanhempia. Laitan hoitoreput rappusille, mistä vanhemmat tietävät meidän olevan takapihalla.

Laitan pienimmän istumaan hiekkalaatikolle, annan hänelle lapion ja ämpärin käteen. Yritän ehdotella isommalle lapselle, että tekisi pienemmälle vaikka hiekkakakkuja, mutta hän ei oikein innostu asiasta ja

menee mieluummin keinumaan. Teen siis itse pienelle muutaman hiekkakakun ja hän nauttii saadessaan rikkoo ne heti. Istun siinä hiekkiksen reunalla ja kuuntelen kun isompi lapsista keinuu ja höpöttelee itseksensä. Väliillä hymyilen niitä hauskoja juttuja, mitä kaikkea voi pieni ihminen keksiä.

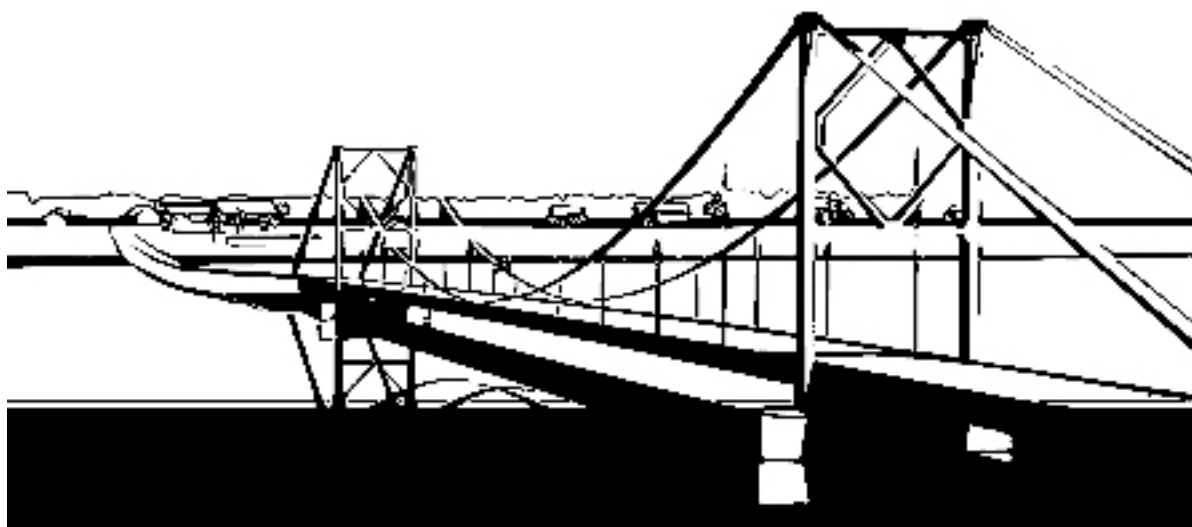
Siirrän pikkuisen keinumaan, hän nauttii siitä erittäin paljon. Isompaa lasta tullaankin jo hakemaan. Kerron tiivistettynä päivän kuulumiset ja he lähtevät kotiin. Jään vielä pienen kanssa keinumaan ja odottelemaan hänen äitiään.

Pian nurkan takaa kurkistaa lapsen perheen lemmikki. Pikkuisen ilme kirkastuu ja hän haluaisi päästä lemmikkinsä kimppuun. Nostan pienen pois keinusta ja samassa äitikin jo tulee näkyviin nurkalta. Jutteleme äidin kanssa päivän kuulumiset samalla, kun hän laittaa lapsen rattaisiin.

Työpäiväni loppuu n.klo 17.00 kun he lähtevät kotiin päin. Siirryn sisälle ja siivoan vielä kaikki piirustusvälineet, palapelit ja muut lelut pois, ennen kuin voin oikeasti lopettaa työt tältä päivältä. Tänään oli tällainen päivä lasten kanssa. *Huomenna on uusi päivä ja uudet leikit.*

MERJA HENTTINEN

Perhepäivähoitaja

Jokisisltojen muistomerkki paljastettiin Aleksis Kiven päivänä 10.10. Kuntalaisaloitteen siltojen muistomerkistä teki vuosia sitten Altti Santala. Laatta on Juha Siirron kuvittama.

Myrskyn merkkejä ja luontofiilistelyä

pAKINA

Tällä viikolla kun pakinaa kirjoittelen on luonto pullistellut lihaksiaan täällä Länsirannikollakin aivan kiitettävästi. Tuulee niin, että tukka on lähteä päästä. No, haittaisiko tuo. Edesmennyt liikunnanopettajani Antti Koivunen sanoi aina, että ” pojat, tukka ja järki eivät pysy samassa päässä”. Tähän kuului tietysti vastata: ”Kumpi lähti ensin”. Luonnon parturi on onnistuneesti kaadellut myös toisenkin juurilahon kuusen sähkölinjan päälle - sopivasti energiansäästöviikolla.

Myrskyillä on mielestäni oma estetiikkaansa. Jostain kumman syystä en yhtään epäröi istua vaikka mökin terassilla ja katsella hämärässä Kokemäenjoen vaahtopäitä ja kuunnella metsän ryskettä. Tosin ryske kuullostaa nyt huomattavasti mukavammalta kun omalta tontilta tuli ajoissa kaadettua muutama ongelmapuu.

Kuuntelin viikolla myös Pirkka-Pekka Peteliuksen ja Juha Laaksosen toimittamaa luontoradiota, jonka lähestymistapa oli varsin poikkeuksellinen. Nyt ei ihmetelty viiksipyrstövaapsiaisen kummia syyspuuhia, vaan fiilisteltiin syyshämärässä metsässä.

Kun sade hakkasi kotona peltikattoon ja tuuli (sekä kissa) ulvoivat, tuli ihan omaa kuppaista kelloradiotakin kuunnellessa maaginen olo. Juontajat kuiskailivat metsässä kuin Jukolan viestin selostajat miten ”valon viimeinenkin säde siivilöityy metsäisen tien päässä”. Tuli ihan vanhanaikaisen radion tuntu.

Ennen vanhaan radiosta tuli enemmän ihan oikeaa ohjelmaa ihan oikeiden toimittajien toimittamana. Toki nykyäänkin löytää hyviä ohjelmia kun vain maltaa etsiä.

Eräs radioikoni täytti juuri kuusikymppiset ja lienee sukupolvensa kuunnelluimpia ääniä. Jake Nymanin

Onnenpäivät sun muut ovat ottaneet oman tilansa radio - ohjelmissa.

Riodokumentti on aivan kuoleva luonnonvara. Radio on, ainakin minut, vienyt milloin mustimpaan Afrikkaan tai Berliinin yöhön. Kun oma pää saa (tukalla tai ilman) kuvittaa hienosti toimitetun äänikuvan, tajunta laajenee aivan eri tavalla kuin valmista kuvaa katsoessa.

Kirjojen lukeminen palautuu samaan genreen ja vielä dramaattisemmin. Kuva ja ääni muodostuvat aivan omatoimisesti, omissa pienissä aivoissa. Ilahduttavaa on, että ainakin Suomessa kirja elää ja voi hyvin. Nuoriso lukee myös paljon.

Olisiko tässä pieni toivonkipinä, että joskus tulevaisuudessakin saamme fiilistellä vaikkapa radion ääressä ihan oikeiden toimittajien toimittamia ohjelmia kuunnellen.

Jossain täällä Keskustan koulun käytävilläkin saattaa kävellä tuleva luontoradion myrskybongari tai uusi Jake Nyman.

Siinä toivossa hyvää syksyn jatkoa ja selvitkää myrskyn silmässä.

HEIKKI SYRJÄNEN

KIRJASTOSIVUT

Kirjasto on suljettu 2.11. – 22.11.2009

**Lehtilukusali on avoinna tällöin ma-pe klo 10.00 – 15.00,
paitsi 17.11., jolloin myös lehtisali on suljettu henkilökunnan
koulutuspäivän johdosta**

Satakunnan yhteiskirjastojärjestelmään liittyvän tietokantojen yhdistämisen takia Harjavallan kaupunginkirjasto on suljettu 2.11. – 22.11.2009. Vain lehtilukusali on tällöin avoinna ma - pe klo 10.00 – 15.00.

Kyseisenä aikana kirjasto ei lainaa eikä ota vastaan palautuksia. Myöskään tietokoneet ja kopiokone eivät ole käytössä.

17.11. kirjaston lehtilukusali on kokonaan suljettu koulutuspäivän takia.

Web-Origo ei ole käytössä Satakunnan yhteiskirjastojärjestelmään liittyvän tietokantojen yhdistämisen takia 1.11. – 22.11.2009. Tänä aikana ei Harjavallan, Huittisten, Kokemäen, Nakkilan eikä Ulvilan kirjastoista voi lainata kirjastoaineistoa.

Porissa kirjasto on avoinna 2.11.-13.11. normaalisti.

Viikolla 47 ei mistään Satakunnan kirjastosta saa lainattua aineistoa, koska silloin tehdään tietokantojen yhdistäminen. Satakirjastot –yhteisjärjestelmä avautuu maanantaina 23.11.2009, jolloin kaikki kirjastot ovat taas avoinna normaalisti.

Vasenkätinen prekaari

Aloitin työharjoitteluni Harjavallan kaupunginkirjastossa 24. elokuuta. Mikä sai minut valitsemaan kirjaston työharjoittelupaikkana ja mitä kokemuksia olen sieltä tähän mennessä saanut?

Lukioni loppui tänä keväänä, enkä saanut muita töitä kuin kolmen viikon lomittajajakson Satakunnan Kansalla. Elokuussa päätin kokeilla työvoimatoimiston palveluita. Sieltä sain idean työharjoitteluun ”varsin naisten” töiden sijasta. Olisin halunnut myös muualle Suomeen töihin, mutta tammikuinen asepalvelukseni ei tehnyt toiveesta järkevää toteuttua. Yksityiselle sektorille taikka teollisuuteen en missään nimessä tahtonut mennä. Vaihtoehdoksi jäi muun muassa sosiaaliala. Mietin myös mikä vastaisi tulevaisuuden uratavoitteita. Minulla, toisin kuin useilla, ei ole toiveammattia; yliopiston tiedekunta vain – jos sitäkään. Kirjasto oli vaihtoehtona läheisin mistään tulevaisuuttani koskevissa työhaaveissa.

Tätä kirjoittaessani olen ollut kolmisen viikkoa kirjaston työharjoittelijana. Olen tutustunut pääosaan kirjaston arkitoimista. Muun muassa asiakkaille näkyviä toimia ovat tiskillä tapahtuva lainaus ja palautus sekä muita palvelutöitä. Aamuisin lajitellaan kirjat, lehdet sekä muu materiaali oikeisiin paikkoihin. On myös paljon töitä, joita tehdään asiakkailta näkymättömissä. Itse asiassa valtaosa päivän työmäärästä tehdään tiloissa asiakkaiden näkymättömissä. Näihin toimiin kuuluu muun muassa kirjojen sekä muun materiaalin

päällystämistä, tarroittamista, luettelointia, korjaamista sekä arkistointia.

Tavoitteenani olisi olla työharjoittelussa joulukuuhun asti. Syys-lokakuun vaihteessa menen parin kaverin kanssa viikon lomalle Saksaan sekä marraskuussa kirjastolla on käyttökato. Muuten aion olla yhtäjaksoisesti työharjoittelussa.

Työharjoittelu kirjastossa on vaikuttanut myös lainauksiini. Tullessani harjoitteluun lainassani oli muutama kirja, nyt niitä on varmaankin parikymmentä. Työntekijöiden hakuohjelmat ovat paljon parempia, joten hiljaisina hetkinä sitä innostuu etsimään mielenkiintoisia teoksia. Muut työntekijät ovat mukavia ja heidän kanssaan kelpaa olla joulukuuhun asti. Asiakkaat ovat pääsääntöisesti mukavia, mutta kaikilla meillä on toisinaan hankalampia päiviä. Asiakkaiden käytös vaikuttaa työiloon. Myös vasenkätisyyteni on tuottanut hieman hankaluuksia. Lähes kaikki oikeakätisille suunnitellut esineet, kuten sakset joita käytetään runsaasti, ovat hieman hankalia. Kirjastossa ei ennen ole tainnutkaan olla vasenkätistä työntekijää.

LAURI MYLLYMAA

Työharjoittelijan klassikkonäyttely

Kirjallisuuden klassikoiden rajatapauksia sekä oman harkinnan varaisia klassikoita

Kirjailijoita:

Dante: Jumalainen näytelmä

Darwin, Charles: Lajien synty

Deleuze, Gilles: Autiomaa

Dostojevski, Fjodor M.: Karamazovin veljekset 1-3;

Köyhää väkeä; Rikos ja rangaistus

Eliot, T.S.: Autio maa

Ekelöf, Gunnar: Epätasaiset runot; Trilogia

Frankl, Viktor E. : Ihmisyyden rajalla; Elämän tarkoitusta etsimässä

Fromm, Erich: Olla vai omistaa; Pako vapaudesta

Huxley, Aldous: Uljas uusi maailma; Brave new world

Jung, Carl G.: Unia, ajatuksia, muistikuvia

Kierkegaard, Søren: In Vino veritas; Päätävä epätieteellinen jälkikirjoitus

Leino, Eino: Jumalien keinu

Linna, Väinö: Täällä pohjantähden alla

Marx, Karl: Pääoma (1)

Neruda, Pablo: Valitut runot

Nietzsche, Friedrich: Hyvän ja pahan tuolla puolen; Iloinen tiede; Näin puhui Zarathustra

Orwell, George: Vuonna 1984

Ovidius: Muodonmuutoksia

Pascal, Blaise: Mietteitä

Paz, Octavio: Kotka vai aurinko

Södergran, Edith: Tulevaisuuden varjo

Thoreau, Henry David: Elämää metsässä

Tolstoi, Leo: Anna Karenina; Sota ja rauha

Waltar, Mika: Sinuhe egyptiläinen

Muita teoksia:

Bhagavadgītā

Gilgameš

Kalevala

Ramanaja

Nag Hammadin kätkeyty viisaus (gnostilaisten teosten antologia)

Kuvat: Lauri Myllymaa

Harjavalan kaupunginkirjaston

SATUTUNTI

perjantaisin klo 10.00 - 10.20 lastenosastolla

KIRJASTOKUMMITUKSEN

ILTASATUTUNTI

Maanantaina 26.10. klo 18.00

Kummitusaiheisia satuja
"Pelkäätkö kummituksia, Mikko
Mallikas?" - nukketeatteriesitys

MYÖS YLEISÖ SAA PUKEUTUA KUMMITUSASUIHIN!

kesto n. 35 min

Tervetuloa HuHuuUU...

HIMOLUKIJA 2009 - KILPAILUN TULOKSET

Harjavallan kaupunginkirjasto järjesti jo kolmannen kerran kouluikäisille lapsille ja nuorille suunnatun Himolukija -kesäkilpailun. Kilpailuun otti osaa yhteensä 27 ahkeraa lukijaa ja kesän aikana osallistujat lukivat yhteensä huikeat 717 kirjaa. Kilpailussa piti lukea vähintään 10 kirjaa kesän aikana.

Kilpailusarjojen kolme parasta:

Sarja 7-12 –vuotiaat

1. Jesse Niinivirta	50 kirjaa
2. Laura Porola	46 kirjaa
3. Julia Ruotsalainen	36 kirjaa
3. Santra Peltonen	36 kirjaa

Sarja 13 - 15 –vuotiaat

1. Petra Lehtimäki	80 kirjaa
2. Neea Lång	73 kirjaa
3. Riikka Heinilä	41 kirjaa

Kirjasto palkitsi molempien sarjojen kolme parasta lukijaa kirjapalkinnolla. Kaikkien osallistuneiden kesken arvottiin myös kolme kirjapalkintoa. Arpaonni suosi seuraavia: Juuso Niinivirta, Inka Hämäläinen ja Linnea Unkuri.

KIRJASTOSSA VOI TEHDÄ MYÖS NAPISTA ASIAA!
Näyttely kirjastovirkailija Aira Saarisen nappikokoelmasta.

FANTASTINEN KOULUPÄIVÄ: kirjailijavieras, elokuva, kankaanpainantaa, piha- suunnitelmia, luistelua...

Suomalaisen kirjallisuuden päivää ja Aleksis Kiven päivää vietettiin tänä vuonna lauantaina. Samaisena liputuspäivänä Harjavallan koululaiset tekivät työpäivän – mutta varsin erikoislaatuisen työpäivän informaalin oppimisen merkeissä. Päivän teemaksi oli valittu fantasia ja sitä toteutettiin väljästi erilaisissa työpajoissa. Pienimpien koulukoiden päivä alkoi kirjailijavierailulla. Tilaisuuden alussa opettaja Anne Levonen luki näytteitä Aleksis Kiven suuresta suomalaisesta romaanista, tosin sen lapsille suunnatusta versiosta, Mauri Kunnaksen Koiramäen seitsemästä veljeksestä. Kun veljekset oli esitelty ja lukkarinoppiin saateltu, ykköskokosten edustajia saapui estradille mikrofonin kera tekemään porukalla laadittuja kysymyksiä vieraalle.

Sari Peltoniemi avasi ovia Kukka Kaalisen ja Kerppu-koiran elämään

Kirjailija Sari Peltoniemi tunnetaan Kukka Kaalisen ja Kerppu-koiran luojana ja koska päivän teemana oli fantasia, myös tästä aiheesta riitti kuultavaa ja kerrottavaa. Koululaiset haastattelivat vierasta sangen ansiokkaasti ja kysymyksiä sateli myös katsomon puolelta tiuhaan tahtiin. Siitä huolimatta kirjailija ehti valottaa monen teoksensa houkuttelevia yksityiskohtia. Itse aion ainakin tutustua Kerppun ihmiskasvatusoppaaseen kirjassa Kerppu ja tyttö. Toisen esityksen Sari Peltoniemi piti 3.-5.luokkalaisten ryhmälle. Myös tämä ryhmä oli laatinut etukäteen sopivia kysymyksiä vieraalle. Kirjailijan mielestä noidat ja velhot eivät välttämättä ole ainoa tapa johdatella fantasiamaailmaan, vaan tarinan voi aloittaa hyvinkin arkisesta asiasta. Mitäpä jos sitä vain tuijottaisi ikkunasta ulos koulunpihalle, haukottelisi hiukan ja kas, pyörien reunustamalle pihalle laskeutuisi ihan oikea lohikäärme! Sitten vain miettimään, mitä sellaisesta voisi seurata.

Sari Peltoniemi kirjoittaa myös nuortenkirjoja, joista

ainakin Suomu ja Hämärän leikki ovat fantasiaa. Teoriassa Peltoniemen koko tuotanto on lainattavissa kirjastosta, mutta tätä kirjoittaessa Kukka Kaaliset ja Kerppu seikkailevat talon ulkopuolella.

Puolilta päivin melkoinen joukko alakoululaisia opettajien johdolla saapui kirjastoon lainaamaan pulpetti- ym. kirjoja. Äänimaisema sai aikuiset asiakkaat hymyilemään, mutta ymmärtäväisesti, sillä päivästä oli tiedotettu hyvin Satakunnan radiossa. Nuorimmille koululaisille oli aamupäivällä myös omat työpajansa, joissa sai kirjoittaa fantasiatarinaa tai osallistua samasta aiheesta ideoituun piirustuskilpailuun.

Fantasiapaidan painantaa, puistosuunnittelua, piha-maalausta, teknistä työtä sekä liikuntaa oli vaihtoehtoisesti tarjolla kutosista ysiluokkalaisille. Heidän koulupäivänsä päättyi fantasiaelokuvaesitykseen, jossa seikkaili urhea nuori Eragon lohikäärmeystävänsä Saphiran kanssa. Kaiken kaikkiaan koulupäivä, jollaisen olisi itsekin halunnut kerran elämässään viettää!

Kirjailija Sari Peltoniemi koululaisten haastateltavana 10.10.

Vaiettu historia: Menetetty lapsuus

Marja-Leena Mikkolan kirja *Menetetty Lapsuus* suomalaismiehittäjien vankeudessa 1941-1944 on tosi tapahtumiin perustuva teos, jossa jatkosodan aikana suomalaisten leirivangeiksi joutuneet lapset kertovat kokemuksistaan. Pääasiassa venäläisten lasten, naisten ja vanhusten leiritys oli pitkään arka aihe. Synkkien ja surullisten kertomusten sisältö tuo päivänvaloon suomalaisen sotahistorian pimeitä puolia.

Jatkosodan hyökkäysvaiheen ollessa käynnissä 1941 ja suomalaisten edetessä saksalaisten kanssa Neuvostoliittoon aloitettiin valloitetun alueen väestön pakosiirtäminen pois sota-alueelta. Siirto ei kuitenkaan onnistunut ja niinpä internointi tapahtui eri puolilla Itä-Karjalaa. Vangeiksi otettiin venäläisten lisäksi myös muuta suomensukuista väestöä.

Haastateltujen kertomusten mukaan kuri oli vankileireillä ankara, sillä miehittäjä pelkäsi vankien pitävän yhteyttä alueella liikkuviin partisaaneihin. Monet, tuolloin vielä lapsina olleet muistavat suomalaisten sotilaiden pääosin käyttäytyneen armeliaammin. He antoivat salaa vangeille jopa ruokaa. Poikkeuksiakin ilmeni. Joissakin leireissä pelottavassa maineessa olleita suomalaisia ja etenkin saksalaisia vartijoita haastatellut muistelivat kauhulla. Pienestäkin rikkeestä saatettiin piestä ja pahoinpidellä julmasti.

Leirielämä jatkui aina vuoteen 1944 saakka, kunnes suomalaiset perääntyivät puna-armeijan suurhyökkäyksen tieltä. Monet vangit riemuitsivat vapauttajan saapumisesta, mutta jotain outoa oli noine eristämisvuosina tapahtunut. Sodan jälkeen vankeina olleisiin suhtauduttiin Neuvostoliitossa epäluuloisesti. ”Se ei ollut avointa kielteisyyttä, mutta sen aavisti ja tunsi”, kuvaili eräs haastateltava.

Mikkolan kirjassa kerrotaan jokaisen vangin elämänsä leirijasta eläkevuosiin. *Menetetty Lapsuus* oli kaikille kertojille yhteinen kipeä kokemus. Sitä se voi olla myös kelle tahansa kirjan lukijalle. Siviiliväestön järkyttävät kohtalot ovat edelleenkin todellisuutta kaikilla maailman sotakentillä.

TAITEILIJOITA TAIDELAINAAMOSSA

Kirjasto on paitsi tietokeskus myös mitä suurimmassa määrin kulttuurikeskus, onhan se täynnään erimuotoisia hengen- ja älyntuotteita: kirjoja, elokuvia, musiikkia, nuotteja, lehtiä... Pariisen vuotta sitten kirjaston kätköihin perustettiin taidelainaamo, joten taulun muotokin on tullut osaksi Harjavallan kirjastoa. Silloin tällöin kirjastossa on ollut mahdollista tavata kirjailijoita, mainittakoon vaikkapa Panu Rajala ja Pirjo Tuominen. Nyt kirjastossa on mahdollista tavata myös taiteilijoita.

Päivi Kuoppala ja Tuula Juti keskustelevat taiteen vastaanottamisesta

SYYSKUU: TUULA JUTI

Pihalla istuu jänis. Se pesee itseään pitkään ja huolellisesti, vähintään viisitoista minuuttia. Se ei tiedä, että sitä tarkkaillaan. Kun turkki on kokonaan putsattu, jänis loikkii matkoihinsa. Tästä näystä Tuula Juti sai idean lukuisille jänisaiheisille tauluilleen, sillä ”jos se osaa pestä itsensä noin huolellisesti niin sehän osaa mitä vaan!” Niinpä taidelainaamon seinällä nähtiin syyskuussa purjehtivia ja tanssivia jäniksiä, jäniksiä kuutamolla ja lukeva jänis, kirjaston tätien suosikki.

Toinen läheinen eläinaihe Tuulalle on peura, jonka malli syntyi kotipihan vanhaa ja ryhmyistä tammea katsellessa. Myös edellisen laman aikana syntynyt virkamies-aihe oli esillä. Keinuva tyttö ja maisema Egyptistä

Niilin varrelta olivat kiehtovia esimerkkejä värin käytöstä metalligrafiikassa.

Tuula Juti oli tavattavissa muutaman kerran taidelainaamossa ja yhtenä iltana hän oli kutsunut keskustelukumppanikseen toimitusjohtaja Päivi Kuoppalan, jonka kanssa pohdiskeltiin taiteen merkitystä katsojalleen. Alustuspuheenvuorossaan Tuula kertoi, miten valtava yllätys on se, mistä taulusta ihmiset tykkäävät; hän arveli, että elämäkokemus ja tausta vaikuttavat siihen, miten taulun kokee. Hän puhui myös siitä, miten tärkeä merkitys kulttuurilla on niin maan kuin kunnankin imagolle. Päivin suosikit maailman taiteessa ovat Picasso (näyttely parhaillaan Helsingissä) ja Van Gogh, joilla kummallakin on oma persoonallinen, helposti tunnistettava tyylinä. Kuvataide antaa monenlaisia tunnetiloja, myös värit ovat Päiville tärkeitä. Taiteilijalle itselleen oli vaikea kysymys vaikuttavimmasta maalauksesta, koska ihminen pystyy muistamaan vain murto-osan näkemästään ja kokemastaan. - Oikeastaan se riippuu omasta nälästä; joskus huonompikin taideteos tyydyttää, hän sanoi ja puhui myös puutostaudista, joka ei johdu vitamiinien puutoksesta vaan henkisestä tarpeesta – silloin pitää hankkia ravintolisää esimerkiksi päivän Helsingin keikalta ja siellä vaikkapa Ki-asmasta.

LOKAKUU: TELLO ANTILA

Lokakuussa taidelainaamossa on esillä Hauen laulu/ The Pike's song. Tello Anttilan ensimmäisestä näytelmästä on yli 36 vuotta ja se tapahtui Tellon silloisen kotimaakunnan Fairfax Countyn vuosinäyttelyssä Virginiassa, USA:ssa. Mukaan mahtuu lukuisia museo- ja gallerianäyttelyjä eri puolilla maailmaa.

Lokakuun alussa taiteilija oli kahtena iltana toimittajien haastateltavana; yhtenä iltana radiotoimittaja Juhani Lavén avasi ovia Tellon menneisyyteen Harjavallan sosiaalisen historian kautta; seuraavana iltana Seija Routimo tenttasi ystävänsä avainsanoista käsin.

Tello toi myös esille oman väriteoriansa. Sen mukaan

elämä pyörii 30 vuoden jaksoissa, jotka muodostuvat kahdeksasta eri väristä. Nyt olemme lähestymässä voimakkaan punaisen, heurekaan kautta ja jättämässä taaksemme violetin, magentan – arkistoinnin, historian, taantuman sekä ”hautajaisten” kauden. Ranskalainen Arthur Rimbaud kehitti oman väriteoriasensa 1870-luvulla: hän antoi vokaaleille värit. Unkarilainen opettaja vieraillessaan Tello studiossa yhdisti hänen väriteoriasensa 8 väriä ja Rimbaudin teorian. Suomenkielessä on juuri kahdeksan vokaalia.

Hauen Laulun taustana ovat tarina, kuvakertomukset, lyriikka Kalevalan 160-vuotisjuhlan kunniaksi. Hauen Laulun palapeli koostuu hauesta seisovassa tilassa, kosteassa kodossa tuntuu paikallaan pysyen aamuhämärästä iltahämärään lonksutellen suurta kitaa, suuria silmiä siristäen, virtensä sanoja viritellen. Suomalaisen luonteen symboliikan peilikö? Kiinnostava kysymys!

Artoteekissa on nähtävänä myös tutkielma Amarylliksen elämänsästä sekä Menu Juhlavuoden kunniaksi.

Taiteilija on tavattavissa taidelainaamossa 21.10. sekä 27.10. klo 18-19.

* * *

Sarja jatkuu joulukuussa, jolloin vuorossa on Eero Karjalainen. Marraskuussa kirjasto on suljettu kolme viikkoa Satakunnan yhteiskirjastojärjestelmään liittyvän tietokantojen yhdistämisen takia.

Radiotoimittaja Juhani Lavén haastatteli Telloa ja kertoi yhteisestä lapsuudesta ja nuoruudesta teollistuvan agraarin Harjavallan kohdatessa teollistuvan Harjavallan.

Kuva: Esa Anttila

Jukka Remes aatelismiehenä SiirtoQvistin taidetalolla

Vieraita taidetalolla satakuntalaisesta osakunnasta

Satakunnasta lähtöisin olevia Satakunnan osakuntaan kuuluvia opiskelijoita Helsingistä vieraili Helsingin yliopiston vararehtorin johdolla 16.8. virallisten vierailukohteiden lisäksi myös Näyhälän ”taidetalossamme”. Kolmekymmentä opiskelijaa käsittävä joukko sivistystoimenjohtaja Hannele Tähtisen ja museotoimenjohtaja Henry Flinkmanin opastamana tulivat taidetalolle sen jälkeen, kun olivat ensin käyneet tutustumassa Emil Cedercreutzin museoon ja ylimajuri Hans Godhenin muistomerkkiin. Muistomerkillä oli osakuntalaisia vastaanottamassa aatelismiehen asuun pukeutunut taiteilija Jukka Remes. Hänen monologisen tervehdyksensä ja muistomerkkiin tutustumisen jälkeen oli taidetalomme vuoro.

Kerroin paikan historiasta sen mitä historiaa tutkinut Timo Juti oli meille paikasta kertonut, ja vieraiden mielenkiinnosta päätellen historia ja kaunis ympärillä rehoittava vihreä puistomainen miljöö, kiinnosti heitä. Onhan paikalla melkoinen menneisyys suuresta aatelis-tilasta pienempään hedelmätilaan. Kaiken lisäksi myös

kuvanveistäjä Emil Cedercreutzilla kerrotaan olleen osuutensa nykyistä rakennusta suunniteltaessa.

Kolmisenkymmentä opiskelijaa on yhdellä kertaa suuri joukko huvilan sisätiloissa, mutta hyvin he kaikki mahtuivat sisälle. Ja uskon, että kaiken muun nähdyin lisäksi tällainen vanhassa huvilassa sijaitseva kahden amatööritaiteilijan näyttely oli myös eräänlaista vaihtelua Harjavaltaan tutustumisen lomassa. Yksi asia mikä myös heitä tuntui kiinnostavan, oli paikan rauhallisuus ja harmonia, ja kuten eräs opiskelija totesi: - Ei uskoisi, että täällä on niin rauhallista ja hiljaista, vaikka lähellä onkin taloja ja vieressä on maantie.

Myös kaunis rantatörmältä näkyvä paroninlahti sai monen naispuolisen opiskelijan huokailemaan ihastuksesta.

OSSI QVIST
Teksti ja kuva

Taiteilija Juha Siirron johdolla kohti taidetaloa

TAIDEILTA MUSEOLLA

Taas kerran tuli todistetuksi sanonta, että Harjavalta on kulttuurikaupunki. Tästä on hyvänä esimerkkinä se, että 10.9. järjestivät Emil Cedercreutzin museo, MLL:n Harjavallan osasto, Harjulan Kilta, Merstolan asukasyhdistys, Harjavallan Seudun Taideseura, kulttuurilautakunta sekä yksityiset tahot tilaisuuden, jossa yli kolmesataa taiteenystävää saattoi nauttia kolme tuntia erimuotoisesta taidetarjonnasta. Museonjohtaja Henry Flinkman kertoi, että Emil Cedercreutzilla oli tapana järjestää kotonaan kulttuuripitoisia juhlia ja tapaa noudattaen myös museolla päätettiin järjestää koko kansan taideilta.

Ohjelmatarjonta oli sekä musiikkipitoinen, että runollinen, mutta mahtui siihen myös lapsille ja lapsenmielisille omat ohjelmansa. Hermanni-salissa oli lapsille työpaja, taiteilijat saivat ikuistaa kansantieteellistä esineistöä vesivärein ja piirroksin, ja koska oltiin Kokemäenjoen varrella pitihän paikalla olla myös kalastuksesta kiinnostuneille oma ongintapaikka. Saalina tosin eivät olleet lohet eivätkä siiat vaan siluettikortit, Harjavalta-pelit ja Emil Cedercreutzin julisteet.

Himosaunjoille oli Merstolan asukasyhdistys läm-

mittänyt saunan ja SiirtoQvistin taiteesta kiinnostuneet Juha Siirto johdatti taidetaloksi kutsutulle Näyhälän huvilalle. Yleisöllä oli myös tilaisuus käydä taiteilijakoti Harjulassa ja Markku Ollila piti mielet virkeinä pienillä ”musiikkipitoisilla välipaloillaan”. Perinteistä kuorolaulua tarjosi kuulijoille Harjavallan paras mieskuoro ja antoipa näytteen laulutaidoistaan myös lauluryhmä Kvartti. Huittisista oli taideillan yleisöä saapunut viihdyttämään Huittisten musiikkiopiston jazzryhmä ja taisipa siellä vilahtaa myös ”Eemelin muusa” ja kertoivat, että kummitteli jossain vaiheessa Näyhälän majurikin: Tosin itse en sitä nähnyt, muusan kylläkin.

Jos haluaisi vetää jonkinlaisen johtopäätöksen illasta ja antaa kouluarvosanan, ja vaikka ei ihan kymppiä siitä antaisikaan, niin ainakin 10 - on paikallaan, sillä ainakin yleisöltä tulleen palautteen perusteella ilta oli hyvin onnistunut ja siksi tällaisia iltoja pitää kuulemma järjestää toistenkin.

OSSI QVIST

Konservaattori Seppo Poikonen Hans Godhen roolissa

EMIL CEDERCREUTZIN MUSEO

Museotie 1
29200 Harjavalta
puh. (02) 535 1200
www.harjavalta.fi/palvelut/museo
cedercreutzin.museo@harjavalta.fi

PERUSNÄYTTELYT

Työn jälkeen – veistosnäyttely
Taiteilijakoti Harjula
Maahengen temppeli
Emil Cedercreutzin siluettitaidetta ja taidekokoelma

VAIHTUVAT NÄYTTELYT 2009-2010

- 11.10.–31.12.   **Afrikan Tähti – pelilaudan kääntöpuoli**
Helinä Rautavaaran museon kiertonäyttely
- 18.1.- 21.2.2010   **Taidetta Satakunnan Kansan kokoelmasta**

TAPAHTUMAT

- 16.12.2009 klo 18.00   Joulurunoilta maalaispirtissä

INFO

Aukioloajat

Talviaika
1.9.–31.5. su-ke ja pe klo 12–16, to klo 12–18, la suljettu
Kesäaika
1.6.–31.8. su-pe klo 11–18, la klo 11-16

Pääsyliput

Peruslippu 5 € (sis. perus- ja vaihtuvat näyttelyt)
Vaihtuvat näyttelyt 3 €
Alle 18-vuotiaat ja sotaveteraanit ilmaiseksi

Opastus

Opastus sisältyy pääsylipun hintaan
Ilmaiseksi ryhmänvetäjä ja kuljettaja

Ryhmäopastukset tilattava etukäteen
Taiteilijakoti Harjulaan vain oppaan johdolla
Opastuksia lapsille ja koululaisille

Kahviopalvelut

Avoinna 1.6. – 31.8.

Ryhmille kahvi- ja ruokailumahdollisuus tilauksesta

Museokauppa

Tunnetko kotikaupunkisi?

**Vastaus sivun 4 kysymykseen:
19,85 m**

Kansikuva: Esa Anttila

OIKEUDET MUUTOKSIIN PIDETÄÄN

TYÖPAIKKARUOKAILUN JÄRJESTÄMINEN VUONNA 2010

Henkilöstöjaosto päätti, että Harjavallan kaupungin henkilökunnan työpaikkaruokailu vuonna 2010 järjestetään koulukeskuksessa, vanhainkoti Hopearannassa ja sosiaali- ja terveysalan oppilaitoksessa. Henkilökunnalta peritään seuraavat korvaukset:

Lounas/päivällinen	5,40 €
Kasvisateria	
- Sosiaali- ja terveysalan oppilaitos	5,10 €
Vierasateria	7,20 €

Työpaikkaruokailu koskee myös kaupungin organisaatiossa olevia sellaisia työharjoittelijoita, jotka eivät ole työsopimussuhteessa kaupunkiin.

Henkilöstön työpaikkaruokailun aterialippuja myydään 10 lipun sarjoina seuraavissa toimipisteissä: kaupungin puhelinvaihte, sosiaali- ja terveysalan oppilaitos sekä vanhainkoti Hopearanta.

Aterialippujen hinta kuitataan palkasta. Henkilöstön aterioista ei oteta vastaan käteistä rahaa ruokaloissa eikä yksittäisiä lippuja myydä.

Infolaarin toimituskunta: päätoimittaja Sarianna Koivisto, kirjasto, puh. 535 9495.

Toimituskunta: toimistovirkailija Päivi Viitanen, keskusvirasto, opas Pirkko Jakonen, sivistystoimi, erityisopettaja Heikki Syrjänen, sivistystoimi, päiväkodinjohtaja Oili Linnamäki, sivistystoimi, kartoittaja Juha Siirto, yhdyskuntasuunnittelu, vanhustenhuollon johtaja Leila Saarela, kotipalvelu, toimistosihteeri Kaarina Lallukka, keskusvirasto, opiskelija Pyry Tiirinen.

Ilmestyminen: seuraava lehti ilmestyy joulukuussa 2009. Materiaali tulee toimittaa 25.11.2009 mennessä valmiiksi kirjoitettuna sähköpostiosoitteeseen sarianna.koivisto@harjavalta.fi. Infolaarin painopaikka: Harjavallan kaupungin monistamo 2009.